

ชื่อเรื่อง	ผลการเรียนรู้ผ่านสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา
ชื่อผู้เขียน	นางสาวกัตตา วรเวชวงศา
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา คำรงเกียรติศักดิ์

บทคัดย่อ

ในการวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ผ่านสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการเรียนรู้เชิงพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ระหว่างการเรียนรู้ผ่านสื่อแบบปกติกับการเรียนรู้ผ่านสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา และด้านความสนใจ เจตคติต่อสื่อแบบปกติและสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาที่ 4-6 ของโรงเรียนปริณสรอยแยตส่ววิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 40 คน กลุ่มแรกเรียนรู้ผ่านสื่อแบบปกติ และกลุ่มที่สองเรียนรู้ผ่านสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์ เนื้อหาที่นำมาให้ศึกษาเรียนรู้ คือ เรื่องหลักการถ่ายภาพบุคคล เพื่อใช้ในการทดสอบและวัดผลการวิจัยก่อนเรียนรู้ (pretest) และหลังการเรียนรู้ (posttest) ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงทดลองครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสอบถามสัมพันธภาพ ความสนใจและเจตคติต่อสื่อแบบปกติและสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อคำนวณหาค่าสัดส่วน ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ลักษณะพื้นฐานทั่วไปด้าน เพศ อายุ การศึกษา และความคุ้นเคยในเรื่อง การถ่ายภาพบุคคลโดยใช้กล้องดิจิทัลคอมแพค พบว่า ลักษณะพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม และความคุ้นเคยต่อเรื่องที่จะทำการทดสอบนั้น ไม่มีความแตกต่างกัน

การประเมินความรู้ที่เพิ่มขึ้น(knowledge increased) โดยวัดจากผลต่างของความรู้ที่เพิ่มขึ้น หลังการเรียนรู้ผ่านสื่อแบบปกติและการเรียนรู้ผ่านสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์ พบว่า

1) ด้านพุทธิพิสัย ผลจากการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ซึ่งวัดจากผลต่างของความรู้ที่เพิ่มขึ้นหลังการเรียนรู้ โดยกลุ่มที่เรียนรู้ผ่านสื่อแบบปกติมีค่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นหลังการเรียนรู้เท่ากับ 9.62 คะแนนและกลุ่มที่เรียนรู้ผ่านสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์มีค่าคะแนนที่เพิ่มขึ้น

เท่ากับ 17.72 ซึ่งหมายความว่า การเรียนรู้ผ่านสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์มีประสิทธิผลทางการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยมากกว่าการเรียนรู้ผ่านสื่อแบบปกติ โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=4.248^*$)

2) ด้านจิตพิสัย เป็นเจตคติที่มีต่อเนื้อหาของกลุ่มเรียนรู้ผ่านสื่อแบบปกติและกลุ่มเรียนรู้ผ่านสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์ ผลวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ พบว่า เจตคติหลังการเรียนรู้ของกลุ่มนักเรียนทั้งสองกลุ่มที่มีความรู้สึกต่อเนื้อหาเรื่องเทคนิคการถ่ายภาพบุคคลใกล้เคียงกัน โดยส่วนใหญ่มีความชอบเรื่องที่เรียนรู้เกี่ยวกับการถ่ายภาพเพิ่มมากขึ้น เพราะการใช้กล้องดิจิทัลคอมแพคเป็นสิ่งที่ง่าย รวมไปถึงส่วนใหญ่มีพื้นฐานเดิมในการถ่ายภาพมาแล้ว การได้เรียนรู้เนื้อหาการถ่ายภาพเพิ่มเติมช่วยให้มีความรู้เพิ่มขึ้น และรู้สึกว่าการถ่ายภาพเป็นสิ่งที่สวยงาม ทำได้ง่าย มีความสุขและคิดว่าคุณค่าของภาพถ่ายจะอยู่ที่ผู้ถ่ายภาพถ่ายทอดออกมา ภาพถ่ายจะช่วยเก็บบันทึกความทรงจำในอดีต การนำไปใช้ประโยชน์ด้านต่างๆ และมีความรู้สึกว่าการถ่ายภาพเป็นกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลินในกลุ่มเพื่อนๆ และครอบครัวได้ดี

3) ด้านทักษะพิสัย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเรียนรู้ผ่านสื่อแบบปกติได้คะแนนหลังการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย 47.82 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ส่วนสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์ได้คะแนน 54.27 โดยกลุ่มที่เรียนรู้ผ่านสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์มีผลคะแนนทักษะพิสัยหลังการเรียนรู้ในด้านการปฏิบัติสูงกว่ากลุ่มที่เรียนรู้ผ่านสื่อแบบปกติ และพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=3.432^*$) โดยกลุ่มเรียนรู้ผ่านสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์ มีคะแนนด้านทักษะเพิ่มขึ้น 22.80 คะแนน และมีคะแนนทักษะสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนรู้ผ่านสื่อแบบปกติ ที่ได้คะแนนทักษะเพิ่มขึ้น 16.75 คะแนน ซึ่งผลคะแนนด้านทักษะที่เพิ่มขึ้นนี้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=3.018^*$) ซึ่งหมายความว่า การเรียนรู้ผ่านสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์ มีประสิทธิผลทางการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยมากกว่าการเรียนรู้ผ่านสื่อแบบปกติ

4) ด้านเจตคติต่อสื่อแบบปกติและสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนรู้ผ่านสื่อแบบปกติมีความพึงพอใจในระดับดี ด้านการเรียนรู้และการเป็นสื่อที่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนในปัจจุบัน ส่วนกลุ่มเรียนรู้ผ่านสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์มีความพึงพอใจระดับดีมาก ด้านการเรียนรู้และการเป็นสื่อที่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนในปัจจุบัน ความพึงพอใจด้านเนื้อหา ภาพ ข้อความ และรูปแบบการนำเสนอ พบว่า กลุ่มเรียนรู้ผ่านสื่อแบบปกติ มีความพึงพอใจในระดับดี ส่วนกลุ่มเรียนรู้ผ่านสื่อแบบมีปฏิสัมพันธ์มีความพึงพอใจระดับดีมาก ในด้านเนื้อหา และเสียง มีความพึงพอใจในระดับดี ในด้านภาพ และรูปแบบการนำเสนอ

Title	Learning Achievement Through Interactive Media of Primary School Students
Author	Miss Padtada Worawechwongsa
Degree of	Master of Arts in Communications
Advisory Committee Chairperson	Associate Professor Dr. Wittaya Damrongkiattisak

ABSTRACT

This study was conducted to compare learning effectiveness on cognitive domain, effective domain and psychomotor between learning through normal media and interactive media of primary school students. It also compared the attitude of the students towards both media. The sample group in this study consisted of 80 fourth to sixth year primary school students of the Prince Royal's College, Muang district, Chiang Mai province. These students were sorted into two groups, 40 students each. The first group learned through normal media whereas the second group learned through interactive media. The learning contents included principles of personnel photo taking. This was aimed to examine and evaluate results of the study before and after the experiment. The pretest and posttest covered cognitive domain, effective domain, and psychomotor. Test paper and interview schedule were used for data collection. Obtained data were analyzed by of using percentage, frequency, mean, standard deviation and t - test. Results of the study revealed the following:

There was no difference between the two student groups in terms of their general characteristics (sex, age, educational attainment) and familiarity with digital compact camera. Their increased knowledge was evaluated after learning through normal media and interactive media. The following were found:

1) Cognitive domain It was found that the group of students learning through normal media and those learning through interactive media obtained an increased score of 9.62 and 17.72, respectively. This implied that learning through interactive media was more effective than learning through normal media with the statistically significant level at .05 ($t = 4.248^*$).

2) Effective domain After learning through the two media, it was found that both groups of the students almost shared the same attitude towards the learning content of personnel

photo taking techniques. Most of them have an increase of the preference in photo taking because a digital compact camera could be used easily. Besides, most of the students had already had knowledge on photo taking. They perceived that photo taking was easy and it was their happiness. The value of photographs was depending on the photographer who tried to convey the meaning or his feeling. Photographs could record memory in the past and photo taking is a joyful activity among friends and family members.

3) Psychomotor It was found that the group of students learning through normal media obtained a posttest score of 47.82 out of 100 whereas the other group obtained a score of 54.27. Thus, there was a statistically significant difference between the two groups ($t = 3.432^*$). That was, the group of students learning through interactive media obtained an increased score of 22.80 whereas the other group obtained an increased score of 16.75. Thus, there was a statistically significant level between the two groups ($t = 3.018^*$). This implied that learning through interactive media was more effective than learning through normal media.

4) With regards to attitude towards normal media and interactive media, it was found that the group of students learning through normal media had a high level of satisfaction with their learning and the media. However, the group of students learning through interactive media had a very high level of satisfaction with it. Besides, the group of students learning through normal media had a high level of satisfaction with learning content, pictures, messages, and presentation form. However, the group of students learning through interactive media had a very high level of satisfaction with learning contents and sounds but a high level of satisfaction with pictures and presentation form.